

[Steenholdt]

Det er meget beklageligt, at anlægsbevillingerne til stadighed er faldet. Anlægsbevillingerne er blevet så kraftigt nedskåret i de sidste par år, at vores boligproblemer er blevet meget alvorligere end det øvrige Danmarks, ligesom nedskæringen som man kan tænke sig, har medført alvorlige problemer for beskæftigelsen. Det vil ikke være let at løse disse problemer inden for en overskuelig tid, og det er beklageligt, at det foreliggende finanslovsforslag ikke kan afhjælpe disse forhold.

Ud over de her nævnte efter min mening alvorlige problemer er jeg under hensyn til statens økonomiske situation tilfreds med finanslovsforslaget i øvrigt.

Jes Schmidt (CD):

Kun en kort bemærkning, og jeg vil straks pointere over for formanden, at den selvfølgelig har fuld relation til ændringerne af finansloven.

Der findes i Danmark mindretalsproblemer; det bør man ikke glemme. Et af disse havde vi til behandling i løbet af dette år, det var biblioteksspørgsmålet. Det var kørt fast, og det var nær ved at køre fast igen. Man fandt frem til en overgangsløsning, som nu er nedfældet i finanslovsforslaget.

Det giver mig anledning til at takke den daværende formand for folketingets kulturudvalg, hr. Albertsen, fordi han ikke kun selv satte sig ind i sagen, men også satte hele udvalget ind i sagen. Han kom til det resultat, at der burde findes en rimelig løsning, og denne rimelige løsning blev fundet.

Jeg vil gerne sige, at hr. Albertsen på denne måde – det er vores opfattelse inden for det tyske mindretal – har bidraget til folketingets anseelse som demokratisk institution, og jeg er selvfølgelig regeringen taknemlig for, at man har medtaget dette forslag blandt ændringsforslagene.

Med disse ganske få ord kan jeg afslutte mindretalssspørgsmålet i denne runde.

Freddy Madsen (DKP):

Mine bemærkninger vil dreje sig om vore ændringsforslag i tillægsbetænkningen nr. 2, nr. 199, nr. 200, nr. 274 og finansministerens ændringsforslag uden for betænkningen nr. 574, der alle drejer sig om byrdefordelingen imellem stat og kommuner.

I SV-regeringens fælleserklæring fra den 29. august hed det i punkt 11 – jeg citerer:

»Bloktilskud til kommunerne skal ændres, så de tager større hensyn til særlige sociale forhold især i de større byer.«

Midt i al den elendighed, som dannelsen af SV-regeringen førte med sig, var det ikke mærkeligt, at netop dette punkt blev grebet med kyshånd især af en række socialdemokratiske kommunalpolitikere i de store kommuner. Men hvor længe var Adam i Paradis? Allerede dagen efter blev det gjort klart, at der foreløbig var tale om en regulær nedskæring i bloktilskuddene og en forhøjelse af momsens, der kraftigt ville forringe kommunernes økonomi. Nedskæringerne indtraf som vanlig midt i forhandlingerne om kommunernes budgetter – det er der efterhånden blevet tradition for – og det var naturligvis egnet til at komplicere forhandlingerne, men det var måske også tilsigtet fra regeringens side.

Til gengæld blev det gjort klart, at en vis form for retfærdighed over for de store kommuner tidligst kunne realiseres i finansåret 1980 på trods af de løfter, som regeringserklæringen gav.

Nu er det en kendt sag, at skiftende regeringer i de senere år har lagt megen vægt på at vælte stadig større byrder over på kommunerne. Allerede da bloktilskuddene blev indført til afløsning af refusioner, advarede vi imod denne udvikling. DKP påpegede dengang, at det efter al sandsynlighed ville føre til øgede byrder for kommunerne, især de store kommuner, og det har vi desværre oplevet har slået til; således har overborgmesteren i København opgjort, at omlægningen fra refusionerne til bloktilskud har medført et årligt tab for Københavns kommune på ½ mia kr. årligt.

Nu tror jeg naturligvis ikke så dårligt om finansministeren – dertil kender jeg ham for godt – at han ikke er i stand til at forstå den økonomiske virkning af disse ting. Han ved meget vel, at mens statsskatten er progressiv, er kommuneskatten proportional. Det betyder, at hver krone, der flyttes fra statsskatten til kommuneskatten, rammer de lavere indkomster.

Jeg er som sagt ikke i tvivl om, at finansministeren forstår teknikken i disse ting. Derimod kan man nok efter de seneste begivenheder have sine tvivl om hans politiske for-